

**МЕТА НОМЕР ОДИН —
ЗАКРИТИ ПОТРІБНІ СПРАВИ**

стор 2

**ЗАГРОЗА
ТІНЬОВОЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ ГТС**

стор 3

**БОРТ
ДО АРЕШТУ РАХУНКІВ ПРИЗВЕДЕ**

стор 4

БЮРО РОЗБРАТУ,

АБО ЩЕ ОДНА КІСТКА ВЛАДІ ПОПЕРЕК ГОРЛА

12 листопада 2015 року після тривалих суперечок Верховна Рада нарешті прийняла закон «Про Державне бюро розслідувань» 247 голосами «за». Погодьтеся, негусто! Передбачалося, що документ парламентарі розглянуть на два місяці раніше, але не склалося. Втім, цю затримку сьогодні можна вважати смішною, адже все пізнається в порівнянні. Майже через два з половиною роки головний слідчий орган у країні так і не запрацював! Треба сказати, що для цього зробили все можливе.

Вперше про створення подібного правоохоронного органу заговорив, як це не дивно, другий президент України Леонід Кучма. Так, двадцять один рік тому (!) він видав указ про створення Національного бюро розслідувань. Утім, про жодну реформу тоді не йшлося: Кучма просто хотів створити нову структуру на базі двох департаментів МВС — боротьби з організованою злочинністю і боротьби з корупцією. Тобто це було простою заміною табличок. Але незабаром президентський указ був визнаний неконституційним. Не дивно, що такий орган у ті далекі часи не був потрібний. У 2005 році вже президент Віктор Ющенко

згадав про задум утворити український аналог ФБР. Однак це знову були порожні слова.

Але в 2012 році було прийнято новий Кримінально-процесуальний кодекс, який передбачав створення вже Державного бюро розслідувань. Ось тільки всім було очевидно, що це чергова декларація. Ну не міг тодішній генпрокурор Віктор Пшонка віддати комусь повноваження, якими була наділена ГПУ!

Реальна можливість заснування нового органу, який би усунув Генеральну прокуратуру від розслідування найбільш резонанс-

них справ, на перший погляд, з'явилася після Революції Гідності. Тим більш що такий намір учасники парламентської більшості вписали в коаліційну угоду. Також не варто забувати, що створення ДБР було однією з умов надання нам безвізу, про який так мріяв президент.

Однак від слів до діла перейшли не так швидко, і профільний законопроект прийняли лише 12 листопада 2015 року. Та й підписувати закон спікер парламенту й президент не поспішали. Так, тодішній голова Верховної Ради Володимир Гройсман завізував документ

24 листопада, а Петро Порошенко — аж 15 січня 2016 року!

Що ж за зволікання таке? Ми неодноразово переконувалися, як Порошенко вмів миттєво підписувати потрібні йому закони. Та й стаття 94 Конституції України чітко вказує, що президент упродовж п'ятнадцяти днів після отримання закону підписує його або ветоє. То чому ж Порошенко так довго чекав? Утім, не так важливо, чому він так вчинив. Адже голосування за профільний законопроект було такою собі ілюзією і для народу, і для За-ходу.

(Закінчення на стор. 2)

«КРИЗА, ЩО ВИНИКЛА ДОВКОЛА ДБР, — ЦЕ НАСЛІДОК ПОЛІТИЧНИХ ТОРГІВ І ПОДІЛУ ПОРТФЕЛІВ МІЖ БЛОКОМ ПЕТРА ПОРОШЕНКА ТА «НАРОДНИМ ФРОНТОМ». СПРАВА В ТОМУ, ЩО ЧИННИЙ ГОЛОВА БЮРО РОМАН ТРУБА ВВАЖАЄТЬСЯ БЛИЗЬКИМ ДО «НФ». ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЮ АКТИВНО ОПІКУЄТЬСЯ НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ СЕРГІЙ ПАШИНСЬКИЙ. У ВІДПОВІДЬ КОМАНДА ПРЕЗИДЕНТА РОБИТЬ УСЕ МОЖЛИВЕ, ЩОБ БЮРО НЕ РОЗПОЧАЛО РОБОТУ Й КОНТРОЛЬ ЗА ГОЛОВНИМ СЛІДЧИМ ОРГАНОМ У КРАЇНІ НЕ ВИЯВИВСЯ В ЧУЖИХ РУКАХ»

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Так само болісно й ще довшо обирали голову ДБР. 16 листопада 2017 року в конкурсі на заміщення посади перемогу здобув Роман Труба. І тоді багатьом здалося, що справа зрушила з місця. Але... і це було ілюзією. Досі новостворений правоохоронний орган не має ні співробітників, ні офісу.

Насправді заважають запуску роботи ДБР законодавчі прогалини. Їх спробували закрити минулого тижня парламентарі. Але, на жаль, нардепи так і не змогли прийняти жоден із трьох законопроектів, покликаних відрегулювати діяльність ДБР. Законопроект №5395 встановлює вимоги до керівників територіальних управлінь, апарату й підрозділів внутрішнього контролю Бюро. А це вкрай необхідно для проведення конкурсу на заміщення посад. У законопроектах №7450 і №6340 йдеться про розширення функцій ДБР. Однак усі три проекти законів були провалені й скеровані на доопрацювання. Показовим було голосування за документи представників найбільшої фракції — Блоку Петра Порошенка (136 мандатів).

БЮРО РОЗБРАТУ, або Ще одна кістка владі поперек горла

проектів — №5395, БПП дав понад 80 голосів. Коли голосували документ по суті — 43 голоси. Це все, що потрібно знати про створення незалежного правоохоронного органу. БПП і президент особисто не дозволять, щоб цей орган існував. За три роки це стало очевидно», — так коментувала журналістам голосування народний депутат від фракції «Батьківщина» Альона Шкрум. Парламента-

магаються замінити автоматичним переведенням із ГПУ, МВС і Нацполіції — по суті, штатної чисельності слідчих підрозділів тих самих правоохоронних органів. Бо в ре-

НАПЕРЕДОДНІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ І ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ТРОХИ ЛЯЧНО ЗАПУСКАТИ РОБОТУ НЕ ТІЛЬКИ ВИЩОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ, А Й ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

чинний голова Бюро Роман Труба вважається близьким до «НФ». Його діяльність активно опікується народний депутат Сергій Пашинський. У відповідь команда президента робить усе можливе, щоб Бюро не розпочало роботу й контроль за головним слідчим органом у країні не виявився в чужих руках. Сьогодні керівництво фракції БПП відчайдушно опирається створенню нового органу, систематично й наполегливо бойкотуючи будь-які законодавчі ініціативи, покликані запустити роботу Бюро», — заявив Найєм.

Схоже на те, що це одна з головних причин того, що зараз відбувається довкола ДБР. Між Блоком Петра Порошенка і «Народним фронтом» склалися доволі дивні стосунки. Втім, ніхто й не сумнівався в тому, що ніякої любові між ними немає і вони

просто поміняти таблички на дверях. На противагу цьому законопроект №7450 пропо-

зультати все може звестися до запропонованого Кучмою варіанта.

У свою чергу депутат від фракції БПП Мустафа Найєм на своїй сторінці у мережі «Фейсбук» розповів, чому процес запуску ДБР так затягується.

«Криза, що виникла довкола ДБР, — це наслідок політичних торгів і поділу портфелів між Блоком Петра Порошенка і «Народним фронтом». Справа в тому, що

попутники мимоволі. Але напередодні президентських і парламентських виборів, які відбудуться в 2019 році, трохи лячно запускати роботу не тільки Вищого антикорупційного суду, а й Державного бюро розслідувань. Не менш небезпечно віддавати цей орган комусь одному з двох політсил! Особливо з огляду на те, що вони так і не визначилися, як підуть на вибори. Отже, це тільки початок баталій.

НЕЗАЛЕЖНИЙ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ПОСАД У ДБР НАМАГАЮТЬСЯ ЗАМІНИТИ АВТОМАТИЧНИМ ПЕРЕВЕДЕННЯМ ІЗ ГПУ, МВС І НАЦПОЛІЦІЇ — ПО СУТІ, ПРОСТО ПОМІНЯТИ ТАБЛИЧКИ НА ДВЕРЯХ

«Коли голосували за те, щоб повернутися до розгляду одного з ключових законо-

рій також зазначила, що раз незалежний конкурс на заміщення посад у ДБР на-

нував видалити чинну норму про рекомендації Кабміну сформувати ДБР за рахунок

Історія зі створенням ДБР занадто каламутна. Але все ж варто зануритися в неї глибше. Навіть якщо цей правоохоронний орган нарешті запустять, у своїй роботі він напевно наткнеться на безліч підводних каменів.

15 березня набрали чинності скандальні зміни до Кримінально-процесуального кодексу, ініційовані народним депутатом від фракції Радикальної партії Андрієм Лозовим. Нововведення стосуються статті 219 КПК. Раніше правоохоронці могли розслідувати злочини впродовж 2, 3, 5, 10 і 15 років — залежно від ступеня їхньої тяжкості. Коли особу підозрюваного встановлювали, розпочиналося досудове слідство, яке згідно з КПК тривало 2, 6 і 12 місяців. Відлік вівся з моменту повідомлення про підозру. Зміни, запропоновані Лозовим, передбачають суттєве скорочення термінів розслідування: відтепер час відраховуватиметься з моменту внесення даних про правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Досудове слідство триватиме 2 місяці (кримінальний проступок), 3 місяці (злочин невеликої або середньої тяжкості) і 6 місяців (тяжкий або особливо тяжкий злочин). Виходить, що якщо за цей

Мета номер один — закрити потрібні справи

час не буде винесено підозру й справу не передадуть до суду, то її необхідно буде закрити.

Ви можете згадати, щоб в Україні за такий короткий термін розслідували якийсь резонансний злочин? Не крадіжку в магазині, а, наприклад, гучне вбивство? Ні! Такого в нашій країні бути не може. Ми ось уже скільки чекаємо на завершення розслідування злочинів, вчинених на Майдані в 2014 році; чекаємо, коли ж до суду передадуть економічну частину злочинів колишнього режиму... І, схоже, чекати вже не варто. Оскільки справи ці можуть бути закриті у зв'язку із закінченням строків давності.

Відразу після прийняття змін до КПК начальник департаменту спеціальних розслідувань Головного слідчого управління ГПУ Сергій Горбатюк у коментарі УНІАН зазначив: «Усі нерозкриті справи, в тому числі щодо колишніх високопосадовців, будуть закриті, оскільки вони розслідуються більше року, навіть ті, у яких уже встановлено підозрюваних. Тобто справи будуть закриті, так би мовити, заднім числом, оскільки закриття пом'якшує відповідальність підозрюваного. Це велика бомба на десятки тисяч справ, і вона спрацює рано чи пізно».

Є ще одна бомба уповільненої дії. Поправки передбачають можливість оскарження й скасування повідомлен-

ня про підозру. З огляду на нашу чудову судову систему легко уявити собі цю норму в дії...

За таких нововведень, по суті, особливого сенсу в роботі Державного бюро розслідувань немає. Власне, НАБУ і САП можуть згортати свою діяльність. Багато що випадає у вибори. Навіть справи, відкриті зараз, просто «згорять» до виборів...

Минулого тижня парламентарі спробували розглянути законопроект, який міг відмінити скандальні поправки, але не склалося... Чи буде продовження?

Політолог Олексій Якубін вказує на те, що з високою вірогідністю частину резонансних справ закриють.

«Депутати з так званої більшості прикидатимуться дурниками, робитимуть вигляд, що вони до цього не причетні, мовляв, таке голосування взагалі вишло випадково. Але мета прийняття «поправок Лозового» якраз і полягала в тому, щоб закрити частину справ, у тому числі й проти представників чинної влади. І, звичайно ж, закриватимуть не всі провадження, а тільки потрібні. Ось трохи попрацюють нововведення, а потім їх напевно скасують. Але мету вже буде досягнуто», — запевнив він.

«МЕТА ПРИЙНЯТТЯ «ПОПРАВКИ ЛОЗОВОГО» ЯКРАЗ І ПОЛЯГАЛА В ТОМУ, ЩОБ ЗАКРИТИ ЧАСТИНУ СПРАВ, У ТОМУ ЧИСЛІ Й ПРОТИ ПРЕДСТАВНИКІВ ЧИННОЇ ВЛАДИ. І, ЗВИЧАЙНО Ж, ЗАКРИВАТИМУТЬ НЕ ВСІ ПРОВАДЖЕННЯ, А ТІЛЬКИ ПОТРІБНІ. ОСЬ ТРОХИ ПОПРАЦЮЮТЬ НОВОВВЕДЕННЯ, А ПОТІМ ЇХ НАПЕВНО СКАСУЮТЬ. АЛЕ МЕТУ ВЖЕ БУДЕ ДОСЯГНУТО»

Сторінку підготувала Яна ДЖУНГАРОВА

Загроза тіньової приватизації ГТС

Кабмін 14 лютого схвалив передачу активів газотранспортної системи України (ГТС) від ПАТ «Укртрансгаз» в управління Міненерго, а надалі — новоствореному ПАТ «Магістральні газопроводи України». Про це в своєму блозі на інтернет-порталі «Лівий берег» написав експерт з питань соціальної політики Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ.

Передачі підлягають магістральні газопроводи; компресорні станції, в тому числі дожимні компресорні станції, газорозподільні та газовимірювальні станції; підземні сховища газу (ПСГ); майно сервісних підрозділів; автотранспорт, спеціалізований транспорт та інше майно, необхідне для ефективної роботи ПАТ «МГУ».

Постанова починає діяти через 10 днів з моменту набрання чинності рішеннями Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма в суперечці між «Нафтогазом» і компанією «Газпром» за контрактами на період 2009–2019 років.

Оголошено відбір потенційних учасників спільного підприємства (СП) з управління українською ГТС. Основна вимога до кандидатів — гарантувати завантаження української газотранспортної системи. Іноземному партнеру буде передано 49% акцій ПАТ «МГУ» в управління (!) зі збереженням права власності на ГТС у державі.

Голова «Нафтогазу» Андрій Коболь та його іноземні партнери намагаються на реалізації альтернативного сценарію. По-перше, відсутня вимога гарантії завантаження. По-

друге, можливий варіант передачі 49% акцій СП у власність іноземного партнера.

Зараз проходить процедуру реєстрації в парламенті законопроект про заборону тіньового «дерібану» газотранспортної системи.

Єдина газотранспортна система України є національним надбанням та забезпечує економічну безпеку держави.

Незважаючи на те, що сьогодні в українському законодавстві містяться норми, які дозволяють бути партнером ГТС лише компаніям з ЄС або США, немає жодної гарантії, що надалі контроль над українською ГТС не перейде до російського «Газпрому» або афілійованих із ним структур.

Крім того, вартість української ГТС на сьогодні складає 300 млрд євро, що дорівнює чотирирічному ВВП України. Також прибуток від транзитних контрактів становить 2 млрд доларів на рік. Україна має дбати про свій добробут та економічну безпеку.

Хибним є твердження, що передача в управління української ГТС є міжнародним зобов'язанням України. Жодний міжнародний договір, ратифіко-

В ТЕМУ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІНТЕРЕС

Як повідомляє прес-служба Кабміну, нещодавно відбувся другий раунд консультацій з потенційними партнерами з управління газотранспортною системою України.

До квітня будуть сформовані умови конкурсу з відбору партнера для управління ГТС країни.

В уряді проводили другий раунд інтерв'ю з представниками німецького (Verbundnetz Gaz AG) та бельгійського (Fluxys) операторів ГТС.

На сьогодні інтерес до участі в управлінні ГТС України виявили 10 компаній: Eustream (Словаччина), Snam (Італія), Gazunie (Голландія), GRTgaz (Франція), GAZsystem (Польща), Desfa (Греція), Reganosa (Іспанія), Verbundnetz Gaz AG (Німеччина), Fluxys (Бельгія), Transgaz (Румунія).

ваний українським парламентом, та жодна директива ЄС не містять вимог щодо передачі в управління вітчизняної ГТС суб'єкту господарювання, що не перебуває в державній власності України.

Відтак з метою захисту національних інтересів необхідно унеможливити будь-яку передачу прав на ГТС — як права власності, так і права користування.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ГАЗОТРАНСПОРТНУ СИСТЕМУ

► Щорічні надходження до державного бюджету від транзиту російського газу перевищують 2 млрд дол.! Для порівняння: від МВФ за останній рік Україна одержала 1 млрд дол.

► Нині наша ГТС — одна з найбільших систем у світі. У її складі понад 38,5 тис. км магістральних газопроводів, 72 компресорні станції (КС), 702 газоперекачувальні агрегати (ГПА).

► Технологічна потужність ГТС у західному напрямку на сьогодні

становить 120 млрд кубометрів на рік.

► 70% коштів, одержаних за транзит, «Нафтогаз» витрачає на інші (крім ГТС) цілі. Нині НАК виділяє явно недостатньо коштів для ремонту та модернізації ГТС.

До речі, «Нафтогаз» у 2017 році подав до уряду проект фінансового плану на 2018 рік. Кабмін його розкритикував. У пресу просочився нищівний висновок урядового комітету. З нього, зокрема, стало відомо, що «Нафтогаз» у 2018-му планує на ви-

плати вищому керівництву 720 мільйонів гривень.

Ось деякі «перли» з проекту фінансового плану НАК на 2018 рік, поданий до Кабінету міністрів ще у листопаді:

— середня зарплата клерків НАК «Нафтогаз України» — 156 тис. грн на місяць (удвічі більше, ніж у 2017-му);

— бонуси «високому» менеджменту НАК (10 осіб) — 720 млн грн (у 2016-му було 83 млн грн)!

— «Нафтогаз» планує тричі підвищити ціни на газ у 2018 році.

До правоохоронних органів передано заяву про злочин

Народні депутати від «Батьківщини» передали до НАБУ та Генпрокуратури заяву про злочин, що готується вищими посадовими особами щодо незаконної тіньової приватизації газотранспортної системи України (ГТС).

Відповідний документ, в якому викладені чіткі вимоги до правоохоронних органів щодо захисту ГТС, підписали всі члени фракції на чолі з Юлією Тимошенко. Заяву в НАБУ і ГПУ особисто передав заступник голови партії Іван Крулько разом із колегами Сергієм Євтушком та Вадимом Івченком.

Іван Крулько повідомив журналістам, що у розпорядженні фракції «Батьківщина» є інформація про підготовку тіньової приватизації вітчизняної ГТС, яка є надбанням українського народу.

«Зокрема планується передати у власність іноземним структурам 49% нашої газотранспортної системи», — зауважив політик.

В уряді анонсують, що вже навесні за конкурсом буде визначена іноземна компанія-партнер з управління українською газотранспортною системою.

«У «Батьківщині» не виключають, що за такими іноземними структурами стоїть, зокрема, і російський капітал», — зауважив політик.

Народні депутати вважають неприпустимою приватизацію найголовнішого стратегічного об'єкту України, особливо в умовах російської агресії.

«З метою захисту інтересів України «Батьківщина» звернулася із заявою до НАБУ, а також аналогічну заяву подано до Генпрокуратури. Ми контролюватимемо дії правоохоронних органів щодо перевірки підготовки злочину з незаконної приватизації ГТС, а також щоб до відповідальності були притягнуті всі причетні до підготовки цього державного злочину», — сказав Крулько і додав, що, за оцінками експертів, вартість побудови такої ГТС «з нуля» становить 300 млрд євро.

Зі свого боку Сергій Євтушок нагадав, що в Україні є два великі ресурси — ГТС і сільськогосподарська земля, і їх намагаються сьогодні вкрасти в українців.

«Батьківщина» на чолі з Юлією Тимошенко захищатиме національні інтереси українців та наше національне багатство», — сказав парламентарій.

За його словами, українська газотранспортна система є стратегічним дороговартісним проектом, і утримувати її в належному стані та розвивати — завдання влади.

«І ми різними способами спонукатимемо владу робити це», — наголосив Євтушок.

А Вадим Івченко нагадав, що свого часу, у 2007 році, парламент ухвалив законопроект про заборону приватизації ГТС.

«Сьогодні ми звернулися до правоохоронних органів задля того, щоб вони відкрили кримінальне провадження і почали розслідувати схему змови посадових осіб держави, зокрема Порошенка, з приводу шахрайських дій щодо ГТС», — зазначив політик.

Загроза арешту рахунків боржника з подальшим автоматичним списанням із них грошей на користь позивача набуває все чіткіших обрисів. Мін'юст, надихнувшись прийнятим Верховною Радою президентським законопроектом №6232, почав роботу з упровадження нового механізму примусового стягнення коштів. У зоні ризику опинилися не тільки великі підприємства й злісні неплатники аліментів, а й ті, хто прострочив оплату комунальних послуг.

Відомство Павла Петренка повідомляє про запуск електронного реєстру коштів, які знаходяться на рахунках боржників у банках та інших фінустановах. Такий механізм, який добре себе зарекомендував у Хорватії та Португалії, дасть змогу ефективніше виконувати судові рішення, стверджують у Мін'юсті. А ще це одне із зобов'язань перед МВФ.

«Зараз інформацію про рахунки боржника виконавець отримує шляхом спрямування запиту до Державної фіскальної служби України. Однак ці дані стосуються лише юридичних осіб і фізичних осіб — підприємців. Отримати інформацію про рахунки громадян можливо тільки надіславши запити в усі банківські установи країни поштою. Боржники встигають зняти кошти з рахунків, а часом постанови взагалі губяться і не надходять у банк», — нарікають у Мін'юсті.

Фінансовий експерт Олексій КУЩ вважає, що сама по собі система відстеження та арешту рахунків є досить прогресивною як один із елементів захисту прав кредиторів.

«Однак навіть найпрогресивніші західні практики в нашій країні можуть отримати абсолютно збочене застосування. Це відбувається тому, що у їхній адаптації геть відсутній системний підхід. Якщо

запустити цю систему без ефективних судів, вона дуже швидко буде дискредитована в суспільстві й спричинить соціальне напруження через чергову варварську імплементацію західних норм у наші реалії», — розповів він «ВВ».

За словами експерта, арешт рахунків має проводитися після ухвалення рішення судом. Однак розгляд справ за тими ж комунальними боргами відбувається за спрощеною процедурою, тобто за відсутності боржника та його адвокатів.

«Суддя ухвалює судові рішення лише на підставі наданих компанією-постачальником документів. Після такого вердикту в людини гіпотетично є два тижні на оскарження рішення. Однак судові накази часто надходять не за тією адресою. У десятків тисяч українців будуть арештовані рахунки, але вони про це дізнаються, тільки коли прийдуть у банки», — підкреслив він.

Експерт додав, що українська судова система сьогодні

Борг до арешту рахунків призведе

працює «в стилі Дикого Заходу» — в ній перемагає той, у кого «кольт вистрелить швидше».

«Ніхто не захоче вранці прокинутися й виявити, що за якимсь сфабрикованим позовом він утратив усі гроші. Тому люди намагатимуться не зберігати гроші в банках», — пояснює Олексій Кущ.

У свою чергу експерт Фонду суспільної безпеки Юрій ГАВРИЛЕЧКО вважає, що будь-які спроби автоматичного списання коштів на чийсь користь скидаються на відвертий грабунок. Розпрацьовуючи механізм стягнення коштів із боржника, ніхто навіть не за-

мислюється над забезпеченням автоматичного повернення грошей у разі, якщо людина доведе свою правоту.

«Навіть якщо є рішення про арешт, поки людина не пройшла всі судові інстанції — аж до Верховного суду та Європейського суду з прав людини, гроші повинні залишатися в неї. Після списання коштів згідно з рішенням суду першої інстанції людина, можливо, не зможе надалі відстоювати свої інтереси. По суті, це примусове завершення судового процесу у зв'язку із зубожінням потенційного позивача», — констатував він у коментарі «ВВ».

Експерт також звернув увагу на те, що в Україні людина може стати боржником через примху компанії, а не за фактом наявності заборгованості. Випадків, коли та ж компанія-постачальник надсилає рахунки з неіснуючими боргами, дуже багато, і доведення своєї правоти вимагає чимало часу. Тому від автоматичного арешту рахунків і подальшого списання з них коштів не застрахований ніхто.

«Борги можуть братися з повітря, і під удар потрапляють як юридичні, так і фізичні особи. Ця норма полегшує обкрадання населення, сприяє спрощенню рейдерського захоплення підприємств, їхнього штучного банкрутства та ліквідації. Все це робить Україну небезпечною країною для ведення будь-якого бізнесу. Тому й говорити про прихід іноземних інвесторів не варто», — підсумував Юрій Гаврилечко.

Олена САФОНОВА

БУДЬ-ЯКІ СПРОБИ АВТОМАТИЧНОГО СПИСАННЯ КОШТІВ НА ЧИЮСЬ КОРИСТЬ СКИДАЮТЬСЯ НА ВІДВЕРТИЙ ГРАБУНОК. РОЗПРАЦЬОВУЮЧИ МЕХАНІЗМ СТЯГНЕННЯ КОШТІВ ІЗ БОРЖНИКА, НІХТО НАВІТЬ НЕ ЗАМИСЛЮЄТЬСЯ НАД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ АВТОМАТИЧНОГО ПОВЕРНЕННЯ ГРОШЕЙ У РАЗІ, ЯКЩО ЛЮДИНА ДОВЕДЕ СВОЮ ПРАВОТУ

Нацбанк погодив введення в обіг монет номіналом 1, 2, 5 і 10 гривень, які згодом мають витіснити купюри тієї ж вартості. А це значить, що українцям слід запитися гаманцями з великими відділеннями для дріб'язку. А ще краще мішечками, щоб кишені не обривалися. Паралельно зі заміною дрібних купюр дзвінкою монетою виводитимуться з обігу такі звичні нам копійки. Експерти запевняють, що трансформація «паперу» в «залізо» на рівень інфляції значно не вплине. Але хто знає, може, це перша ластівка деномінації гривні?

З 27 квітня в обіг уведуть монети номіналом 1 і 2 гривні. Металеві 5 і 10 гривень українці побачать лише в 2019-2020 роках. У Нацбанку обіцяють, що з обігу купюри не вилучатимуть, проте друкувати їх припинять. Тобто в країні якийсь час ходитимуть і папірці, і монетки. Але згодом перші, які зношуються швидше, поступляться місцем другим.

За словами голови НБУ Якова Смоля, щорічно через фактичний знос національний регулятор вилучає з обі-

гу близько 800 мільйонів банкнот усіх номіналів. Серед них понад 40% — це купюри від 1 до 10 гривень. Також він додав, що монети «живуть» у середньому 20 років, тоді як банкноти номіналом 1, 2, 5 і 10 гривень — близько року.

Голова Української асоціації постачальників торговельних мереж Олексій Дорошенко констатує, що в середньостроковій і довгостроковій перспективі завдяки переходу на монети держава економитиме.

У свою чергу економіст Володимир Компанієць зауважує, що перехід на монети створить незручності під час розрахунків. Адже людям набагато легше й зручніше користуватися банкнотами, ніж монетами. Особливу «радість» від металу в кишенях відчують водії і кондуктори. Та й пасажиром буде непереливки, коли вони, сплачуючи за проїзд, протягнуть 50 паперових гривень, а отримають решту монетним розсіпом.

Також експерт припустив, що населенню стане складніше користуватися терміналами самообслуговування, більшість із яких монети не приймає. Виходить,

що мінімальною купюрою, яку людина зможе запропонувати автоматом, стане 20 гривень, що не надто зручно, якщо, наприклад, потрібно оплатити послугу, яка коштує всього 5 або 10 гривень.

Незручності у зв'язку із переходом на монети відчуватимуть і продавці — хоча б під час звірки каси.

«Спробуйте для порівняння перерахувати 1000 банкнот і 1000 монет аналогічної вартості. Машин для рахування монет немає не те що в супермаркетах, але й у більшості відділень банків. Крім того, збільшиться вартість транспортування коштів. Вартість перевезення 100 тисяч гривень банкнотами і тієї ж суми монетами буде абсолютно різною», — пояснює він.

Водночас Володимир Компанієць зазначає, що багато людей заміну банкнот на монети того самого номіналу вважають показником знецінення грошей. Відповідно, інфляційні очікування у населення зростуть.

Однак в експертному середовищі упевнені, що припинення виробництва і виведення з обігу монет номіналом 1, 2, 5 і 25 копійок на інфляцію майже

не вплинуть. Адже з 1 липня магазини повинні дотримуватися правила округлення суми покупок. Відповідно до розпорядження НБУ, якщо сума в чеку закінчується на цифру від 1 до 4 (в копійках), підсумковий рахунок округлятиметься в бік зменшення, ну а якщо від 5 до 9 — то в бік збільшення.

Втім, багато хто побоюється, що перехід на дзвінку монету стане передвісником деномінації гривні. Так, експерт Українського інституту аналізу та менеджменту політики Микола Спіридонов вважає, що виведення з обігу купюр номіналом до 10 гривень включно — перша ластівка гіперінфляції.

«Ціни на всі товари округлять у бік збільшення, а відносно солідна зараз десятка стане просто дріб'язком у кишені. Варто додати, що також розглядається ідея ввести в обіг купюру вартістю 1000 гривень. Гадаю, висновки досить очевидні: скоро ми всі знову станемо «мільйонерами», як у середині 90-х років минулого століття», — підсумував експерт.

Аріна МАРТОВА

Такого протистояння і ганьби влади в очах фронтовиків президентська Вінниччина ще не знала... Бо мітинги за обіцяну атовцям землю, пільги і лікування ветеранів війни, на жаль, стали звичними.

Але щоб на зірваній сесії Вінницької облради захисники України повернули державні нагороди і облили офіс БПП символічною «кров'ю»... Такого точно ще не було за чотири роки війни! І тому цей вчинок відчаю ветеранів АТО у Вінниці, Тернополі та Шаргороді вже на слуху всієї країни.

Та спершу було побиття атовців під ВР 3 березня, потім спроба зібрати позачергову сесію у Вінниці, але зареєструвалися у залі лише 26 депутатів із 84! Бо решті телефонували з ОДА і, кажуть, дали команду «не йти». Були ще важкохворі депутати та у відраженні, які повідомили про підтримку ветеранів АТО. Тому прийшли фронтовики, хоч і не всі, та кинули свої бойові нагороди чиновникам як непотріб, щоб ті передали їх Верховному головнокомандувачу...

7 березня, напередодні жіночого свята, Вінницька облрада першою в Україні мала зібратись і всього лиш ухвалити звернення до президента щодо звільнення міністра Авакова за поліцейський «безпредел» над атовцями і активістами... Але позачергову сесію навмисне бойкотували, бо заступитись за побитих фронтовиків прийшли тільки 26 депутатів, хоча напередодні вимогу про її скликання підписали 30 обранців народу...

За версією лідерки Вінницької організації «Батьківщини» Людмили Щербаківської, посадовці з ОДА, зокрема один із заступників губернатора, телефонував депутатам, просяв «не розхитувати човна». А кому могли із слухняних навіть дали команду не йти на сесію по атовцях! І вони не з'явилися під зручним, але гидотним соусом: «щоб не збурювати Вінниччину та Україну під час війни...». Тому 7 березня сесія після двох спроб та гучних заяв так і не збиралась...

Ось подробиці, як це було. «В. о. голови Вінницької обласної ради від «Самопоміч» Ігор Хміль із порушенням регламенту зриває

Атовці Вінниччини повернули ордени Порошенку і залили офіс БПП «кров'ю»

проведення позачергової сесії обласної ради щодо кривавого побиття військових 03.03.2018 року, — зазначив голова регламентної комісії місцевої ради Андрій Виголюк. — На жаль, поки кворуму для проведення засідання немає, згідно з п. 6 ст. 14 регламенту Вінницької обласної ради. Якщо відкриття пленарного засідання, за даними реєстрації, неможливе у зв'язку

зобов'язання перед порошенківцями? — запитують громадські активісти.

Явка депутатів 07.03 станом на 11.30:

ВО «Свобода» — 100%, УКРОП — 100%, «Самопоміч» — 85%, «Батьківщина» — 75% (чотири депутати важкохворі, два — у відраженні, вони в телефонному режимі підтримали воїнів АТО), Аграрна партія — 16%, Радикальна партія

Віктор Хом'як із батальйону «Київська Русь». — І на знак солідарності з побратимами, яких побили під Радою, і як протест проти поліцейської держави ми повертаємо бойові нагороди Порошенку... Ми своєю кров'ю та мужністю за них заплатили! А ви хочете поставити нас на коліна? Навіть не мрійте про це... І не варто залякувати нас тюрмами і репресіями рідних,

«НА ЗНАК СОЛІДАРНОСТІ З ПОБРАТИМАМИ, ЯКИХ ПОБИЛИ ПІД РАДОЮ, І ЯК ПРОТЕСТ ПРОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ МИ ПОВЕРТАЄМО БОЙОВІ НАГОРОДИ ПОРОШЕНКУ... МИ СВОЄЮ КРОВ'Ю ТА МУЖНІСТЮ ЗА НИХ ЗАПЛАТИЛИ! А ВИ ХОЧЕТЕ ПОСТАВИТИ НАС НА КОЛІНА? НАВІТЬ НЕ МРІЙТЕ ПРО ЦЕ... І НЕ ВАРТО ЗАЛЯКУВАТИ НАС ТЮРМАМИ І РЕПРЕСІЯМИ РІДНИХ, БО МИ БАЧИЛИ В ОЧІ ВІЙНУ ТА СМЕРТЬ»

з відсутністю необхідної кількості депутатів, головуючий ВІДКЛАДАЄ відкриття засідання ради до однієї години або ПЕРЕНОСИТЬ його на інший час.

Ігор Хміль вирішив ЗАКРИТИ проведення засідання, а не переносити, доки провладні депутати та ВСІ опозиційні депутати не з'являться! Звернення депутатів щодо перенесення засідання, а не закриття, Ігор Хміль проігнорував!»

«Самопоміч» та Ігор Хміль на Вінниччині мають якісь

Ляшка — 11%, Блок Петра Порошенка — 0%, «Опозиційний блок» — 0%...

Коли стало зрозуміло, що провладна більшість депутатів не заступиться за атовців, на сесії одразу двоє вінничан — ветеранів війни на Донбасі — в облраді повернули свої нагороди Петру Порошенку...

«На коліна ви нас не поставите... І якщо бариги з БПП не прийшли на сесію, — заявили 7 березня на сесії ветерани АТО Вільгельм Кройц із БТ 25 та

бо ми бачили в очі війну та смерть...»

Паралельно під облрадою тривали словесні суперечки між атовцями Вінниччини, одні з яких разом із 17 районними спілками ветеранів виступили за сесію по побитих побратимах. А інші, як фронтовик і держслужбовець ОДА Андрій Грачов (Грач), дуже різко висловлювалися про події під ВР...

А за 30 хвилин на площі Гагаріна під офісом БПП у Вінниці фронтовики та активісти, обурені саботажем се-

сії провладними депутатами, облили сходи та вхід червоною фарбою як символічною «кров'ю» загиблих бійців...

Конфлікт між охороною офісу — хлопцями спортивної зовнішності — та атовцями довелося вгамовувати поліції, яка вже на всяк випадок чергувала під офісом БПП за універмагом...

А вже після вихідних повернули свої бойові нагороди і атовці Шаргородщини.

«Ми, семеро бійців АТО, зібрались у приміщенні районної адміністрації на підтримку не лише наших побратимів, а й всіх людей. Ми проти свавілля влади та «мусорського безпределу». Своїми діями влада провокує народ на протиправні дії та кровопролиття. Хай схаменуться!» — зазначили сім фронтовиків.

«Свої вимоги не вдалось особисто передати голові Шаргородської РДА, бо вона перебувала у відпустці, тож довелося їх озвучити заступнику. Він пообіцяв, що нашу інформацію передасть до вищого керівництва й її розглянуть. Також ми повернули шість своїх бойових нагород від президента. Серед них — дві моїх. За бої на Дебальцевському плацдармі, — каже керівник спілки атовців Шаргородського району Василь Івасько. — Якщо їх у майбутньому віддадуть, не заберемо. Знаєте, коли Верховному головнокомандувачу війсьکو повертає нагороди, то він має задуматись, що він для них ніхто. Ми не мали на меті наробити кіпішу, бо розуміємо, що до добра це не приведе. Сьогодні починати війну всередині держави — дурня. Достатньо її з Росією».

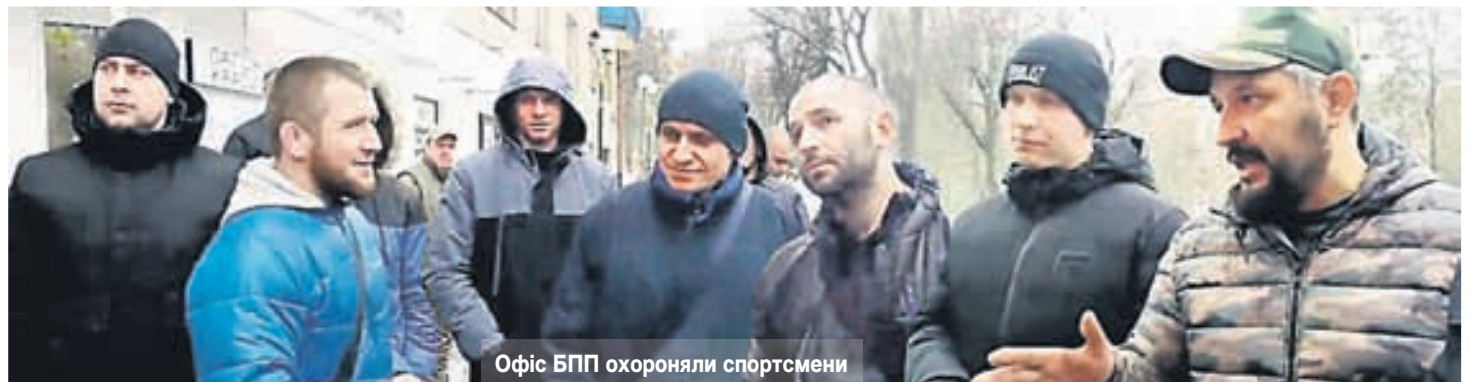
Так само в Тернополі ветерани АТО повернули в ОДА більше десяти бойових нагород і вимагають скликати обласну сесію та звільнити з посади «силового» міністра Авакова.

Ось так обласна влада Вінниччини та більшість депутатів Вінницької облради 7 березня показали своє справжнє ставлення до захисників України, побиття фронтовиків під Радою і створення в країні «поліцейської армії кийків та репресій»...

Сергій ГОДУН,
Вікторія МИКИТЮК,
газета «33-й канал»
(№12, 14 березня 2018 року)

Символічна «кров» на сходах офісу БПП у Вінницькій області

Офіс БПП охороняли спортсмени

Британський лев, виходячи з Євросоюзу, повертає собі властивий голос — змінює стурбоване й занепокоєне муркотіння на ультимативний рик. Прем'єр-міністр Великої Британії Тереза Мей не могла по-іншому відреагувати на отруєння экс-полковника ГРУ Сергія Скрипаля та його дочки Юлії на британській території. Передусім тому, що в результаті хіматаки постраждали громадяни Сполученого Королівства. Відтак за висуненим Росії ультиматумом послідували жорсткі, чіткі й продумані дії, які змусили заворушитися і ЄС.

Політика «іхтамнет» на туманному Альбіоні не спрацювала. Мей вимагала від Москви впродовж 24-х годин відповісти на запитання, чи можна хімічну атаку розцінювати як прямі дії РФ проти Великої Британії, чи ж речовина нервово-паралітичної дії «Новачок» («за випадковим збігом обставин» розроблена в СРСР і могла вироблятися в Росії. — Прим. авт.) потрапила в чужі руки. Відповідь «Міністерства знущальних справ» в особі заступника Сергія Лаврова в стилі «це не ми» передбачити було легко. Мовляв, на ультиматуми ми не відповідатимемо доти, доки не отримаємо доступ до матеріалів справи.

«Ми вже зробили заяву про те, що все це нісенітниця. Ми жодного стосунку до цього не маємо», — віщав він.

Головна танцюристка МЗС РФ Марія Захарова не відставала від свого боса, відкрито звинувативши британську владу у відмові співпрацювати з Росією у розслідуванні отруєння Скрипаля.

«Ми направили в Лондон чотири ноти у справі Скрипаля, у відповідь отримали відписки. Взагалі не йдеться про надання російській стороні будь-яких проб речовини, якою був отруєний Скрипаль. Жодних деталей, жодних даних, які б могли пролити світло, офіційний Лондон Росії не надає. І вже при цьому роблять висновки космічного масштабу!» — підспівувала вона.

Росія, яка зазвичай плювати хотіла на міжнародне право, тепер готова апелювати до нього.

Відповідь Лондона не змусила себе довго чекати. Виступаючи в британському парламенті, Тереза Мей чітко заявила: «Це незаконне застосування сили РФ проти Сполученого Королівства, яке відбулося на тлі триваючої російської агресії по всій Європі і за її межами. Отже, ми мусимо дати потужну й повноцінну відсіч, без урахування тих кроків, які ми вже зробили після вбивства Литвиненка, щоб зупинити агресію Росії».

На відміну від української влади, у британців слова з ділом не розходяться. Почалося все з висилки з Великої Британії 23 дипломатів, які є таємними співробітниками російської розвідки.

Також Лондон припиняє всі контакти з РФ на найвищому рівні. Так, туманний Альбіон уже анулював зустріч із Лавровим. Зрозуміло, що ніхто з членів уряду і королівської сім'ї не поїде в Росію на прийдешній чемпіонат світу з футболу. Однак це лише по-

НЕТУМАННИЙ УЛЬТИМАТУМ АЛЬБІОНУ

літична частина айсберга, який проб'є борт російського «Титаніка».

У Великій Британії складають свій власний список санкцій, аналогічний американському й канадському «Акту Магнітського». В нього можуть потрапити щонай-

Лондона для них відлунять не тільки забороною на в'їзд, але й заморожуванням активів. А вже коли доведеться поводитися легальність походження коштів на банківських рахунках і заплачених за яхти-вілли-апартаменти грошей, то товстосумам ро-

Тому не дивно, що США, Франція й Німеччина підтримали Лондон. «Це замах на суверенітет Великої Британії, і будь-яке використання отруйних речовин державою — підписантом Конвенції про хімічну зброю є очевидним недотриманням договору, а також порушенням міжнародного права, що загрожує нашій безпеці», — йдеться в спільній заяві країн.

Тепер слід очікувати від багатьох держав синхронізації дій із Лондоном. Уже зараз США заявляють про ще більше посилення санкцій проти РФ у зв'язку з отруєнням Скрипаля. Кремль вчинив дуже необачно, і за це доведеться заплатити. І будь-яке ослаблення країни-агресора нам на руку, якщо вже ми обрали дипломатичний шлях урегулювання конфлікту на Донбасі.

Показово, що багато українських експертів після рішення про висилку зі Сполученого Королівства російських дипломатів заговорили про недостатність такого заходу й слабкість британців. Але якщо на п'ятому році війни наше МЗС очікує від Порошенка дозволу денонсувати договори України з РФ, якщо в нас досі не розірвані дипломатичні відносини, а торгівля лише розвивається, чи маємо ми право звинувачувати Лондон у м'якотілості? А може, щось не так із нами? Адже саме британський лев першим оголосив війну фашистській Німеччині, а в 1982-му, попри стурбовані завдання ООН, відстояв зброєю Фолклендські острови. Росія до вмовлянь не дослухається, вона розуміє лише мову сили. І зараз Велика Британія змушує світ заново вчитися діяти проти знахабнілого кремлівського карлика.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

З ОГЛЯДУ НА ТЕ, ЩО РОСІЙСЬКІ НУВОРИШІ ДУЖЕ ЛЮБЛЯТЬ КУПУВАТИ НЕРУХОМІСТЬ І НАВЧАТИ СВОЇХ ДІТОЧОК У СПОЛУЧЕНОМУ КОРОЛІВСТВІ, ДІЇ ОФІЦІЙНОГО ЛОНДОНА ДЛЯ НИХ ВІДЛУНЯТЬ НЕ ТІЛЬКИ ЗАБОРОНОЮ НА В'ЇЗД, АЛЕ Й ЗАМОРОЖУВАННЯМ АКТИВІВ

менше 49 осіб, причетних до порушень прав людини, великомасштабної корупції та відмивання коштів.

З огляду на те, що російські нувориші дуже люблять купувати нерухомість і навчати своїх діточок у Сполученому Королівстві, дії офіційного

сійського розливу буде геть невесело.

У разі якщо влада Великої Британії ухвалить рішення оголосити Росію країною — спонсором тероризму, Москва остаточно стане нерукоподаваною в цивілізованому світі.

В ТЕМУ

Європа послаблює газову хватку Кремля

Росія, яка підсадила на своє блакитне паливо багато країн світу, до останнього була впевнена в тому, що з її газового гачка ніхто не зірветься. Тому її шантаж за допомогою даного ресурсу є її улюбленим методом. На тлі загострення російсько-британських відносин у зв'язку з отруєнням экс-полковника ГРУ Сергія Скрипаля та його дочки Лондон має намір повністю відмовитися від газу з РФ.

Ухвалюючи таке рішення, Тереза Мей добре розуміла, що країна може стикнутися з деякими труднощами. Адаже до цього третина природного газу на туманний Альбіон потрапляла з Росії. Втім, вже до кінця місяця в Сполучене Королівство надійде перша партія скрапленого природного газу,

відвантажена з нового експортного терміналу в США Cove Point. До цього Лондон планує протриматися на наявних ресурсах.

Мей також заявила про намір знайти й інших постачальників газу.

«Коли ми розглядаємо постачальників газу, ми дивимося на інші країни. Ми продовжуватимемо всебічно обговорювати з Євросоюзом нашу енергетичну безпеку», — сказала британський прем'єр-міністр.

Зменшення залежності від російського газу задекларувала й Німеччина. Ангела Меркель, яка раніше відкрито підтримувала будівництво «Північного потоку — 2», тепер стала стриманішою. Адаже в коаліційному договорі чітко прописаний перегляд енергетичної політики держави, що передбачає змен-

шення використання російського газу, зокрема за рахунок скорочення газової генерації і збільшення частки альтернативних джерел енергії.

Відповідно до затвердженого плану в найближчі 12 років частка поновлюваних джерел — сонця, вітру та біомаси — у виробництві електроенергії в Німеччині має бути збільшена вдвічі. Зараз вони забезпечують 33% енергоспоживання, а до 2030-го цей показник планують довести до 66%.

У 2019–2020 роках Німеччина має намір збільшити генеруючі потужності як вітропарків на суходолі, так і фотовольтаїки на 4 гігават, що відповідає приблизно 7–8 атомним електростанціям.

Зрозуміло, що амбітні плани злізти з російської газової голки не вийде реалізувати за один день. Але якщо це вдалося зробити Литві, значить, немає нічого неможливого. Головне — щоб підклимні ігри не заважали...

Путін загруз у трясовині в Гуті

Іронія це долі чи божевільний жарт, що вже місяць як «російський цар» тоне в трясовині Гуті, оскільки ввів самого себе в оману, вважаючи, що може встановити військовий контроль над Сирією і нав'язати всім політичне рішення, щоб покласти край руйнівній війні, яка лютує протягом семи років?

Сирійці і решта світу за-були численні конференції в Астані, а також конгрес у Сочі, якими Путін спробував замінити переговорний процес у Женеві і досягнуті там домовленості. Його головна мета полягала в тому, щоб обійти «Женеву-1» і резолюцію №2254, які передбачали перехідний період без Башара Асада, і аж до сьогоднішнього дня він домагався того, чого хотів. Однак Путіну і Асаду поки ще не

бомб. Цьому передувало за-стосування газу хлору, яким було отруєно 150 мирних громадян. Слідом за цим жителі покинули населений пункт Хамурія, що був однією з цілей бомбардувань.

Три кілометри відокремлюють північний сектор Гуті від центру, і жителі ризикують своїм життям у спробі добути все необхідне, знаючи, що можуть не повернутися і, можливо, їх ніхто не поховає. Однак ні

минулі спроби режиму відокремити район Джубер від Східної Гуті закінчилися провалом. Тут знаходяться складні укріплення, і опозиція в своїй обороні покладається на різні окопи, тунелі і мінування ймовірних ліній атаки. Однак поява кількох осей у напрямку до Гуті може спонукати режим знову спробувати просунутися в цьому районі.

В цілому ситуація на сирійській території все ще перебуває поза контролем Москви. Напади і відступи тривають на півночі і на півдні, в Ідлібі і Дейр-ез-Зорі. Бригади Асада намагаються просуватися за підтримки Росії з повітря, але незабаром змушені відступати. Ту-

ПУТІНУ І АСАДУ ПОКИ ЩЕ НЕ ВДАЛОСЯ ПІДКОРИТИ СХІДНУ ГУТУ І ПРИДУШИТИ ОПІР МІСЦЕВИХ МЕШКАНЦІВ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА СМЕРТОНОСНУ ВІЙСЬКОВУ МАШИНУ І ЛЮТИСТЬ РОСІЙСЬКОЇ І СИРІЙСЬКОЇ АВІАЦІЇ

вдалося підкорити Східну Гуту і придушити опір місцевих жителів, незважаючи на смертоносну військову машину і лютість російської і сирійської авіації

Нездатність увійти в Гуту і встановити над нею контроль спонукає Росію до спроб розділити її на сектори. Нальоти російських військово-повітряних сил і вертольотів сирійського режиму стали більш інтенсивними, вони скидають на Гуту ракети, снаряди і бомби, перетворюючи залишки зелених зон на червоні лінії. Тільки за лютий режим скинув у Гуті 407 бомб. На сьогоднішнє число загиблих складає 1000 чоловік, у тому числі 215 дітей.

На початку березня сирійська авіація за один день здійснила 100 рейдів та скинула десятки бочкових

російським силам, ні режиму поки не вдалося взяти під контроль Гуту, і тепер сирійська влада оголосила про загальну мобілізацію для підтримки фронтів.

Другою віссю, як очікується, може стати фронт у Кафр-Батні на півдні. Він вважається одним із найнебезпечніших після протестів десятків цивільних осіб на чолі з кількома шейхами, які підняли прапори сирійського режиму і закликали опозицію покинути місто. Активісти побоюються, що режим використовує цих людей для полегшення входження своїх військ у місто з півдня і встановлення контролю над ним, у той час як опозиційні сили зосереджені на боротьбі з режимом на інших фронтах.

Ще одна важлива вісь — це долина Ейн-Тарма, де

рецька армія ще не змогла увійти в Афрін, наступ на який почала два місяці тому (20 січня). Кілька днів тому російську базу в Хмеймімі знову обстріляли після першої атаки 6 січня, в результаті якої загинули російські солдати і були знищені кілька російських літаків.

Путін хотів використати свою перемогу в Сирії як запоруку свого переобрання на посаду президента Росії. Однак сирійська війна не відіграє великої ролі в президентських кампаніях останнім часом як у Москві, так і в інших столицях. Її за-тьмарили нові події і скандал з приводу російського втручання в президентські вибори в США, метою якого була перемога Трампа.

Саад КІВАН,
Al-Watan Qatar, Kamaq

Як Макрон хоче повернути лідерство у франко-німецькому дуєті

Позиції Ангели Меркель у Німеччині ослабли, і Еммануель Макрон сподівається просунути Францію на перше місце в Європі.

Офіційно лідери близькі як ніхто. Але все не так просто. Ангела Меркель починає четвертий і останній мандат канцлера, а її політичні позиції в Німеччині слабкі як ніколи. Все це дає Еммануелю Макрону прекрасну можливість спробувати повернути собі лідерські позиції у франко-німецьких відносинах і просунути Францію на перші позиції в Європі.

«Ми знову стали пропонувати ідеї!» — не приховує радості міністр європейських справ Наталі Луазо.

«Спільність поглядів» зовсім не обов'язково означає «ідентичність поглядів», — зазначає один радник, за словами якого, президент не хоче «дати себе замкнути». — Хоча інтерес до Німеччини великий, все не обмежується нею одною. У Європейському союзі ще 27 членів».

Як би там не було, в Єлисейському палаці підкреслюють, що Німеччина — безперечна рушійна сила і ключовий партнер.

«Про суперництво лідерів не йдеться. Якраз навпаки, нам потрібна економічна та політична співпраця», — зазначає той самий радник.

Про це свідчить і візит Ангели Меркель, яку минулої п'ятниці з почестями прийняли у Парижі. Проте, як зазначає одне дипломатичне джерело, «візит після обрання або переобрання лідера є частиною дипломатичних традицій». При цьому минулого вівторка розглядалося кілька сценаріїв того, як перетворити цю зустріч на символічну передачу естафети від канцлера, чия кар'єра наближається до кінця, до президента, який набирає розгону.

Крім того, сторони обговорили питання, що викликають розбіжність думок. Наприклад, стосовно загального плану реформ єврозони, який Ангела Меркель і Еммануель Макрон пообіцяли представити на європей-

ському саміті наприкінці березня (в кінцевому підсумку, він, мабуть, з'явиться тільки у червні). Німецька влада виправдовує цю невдачу довгими і важкими переговорами, які передували угоді про формування уряду між консерваторами і соціал-демократами.

«Нам потрібно чітко обговорити, чого ми хочемо», — зазначила канцлер, давши зрозуміти, що деякі стійкі розбіжності між Францією і Німеччиною встали на шляху домовленості.

Справа в тому, що хоча Париж і Берлін узгодили позиції з багатьох питань на кшталт контролю на зовнішніх кордонах ЄС, оборони та інвестицій у цифрову галузь, у них немає єдиної думки з управління єврозоною. Меркель не до душі проект президента Франції про формування посади європейського міністра фінансів і загального бюджету єврозони: вона побоюється, що це може послабити ключові держави континенту.

«Канцлер радіє імпульсу, даному Еммануелем Макроном. Але ми не повинні бути в усьому і цілком згодні один із одним», — відзначають у її оточенні.

Всі ці теми привертають до себе велику увагу глави держави (він зробив їх основними напрямками в президентській кампанії) і зайняли чільне місце в його недавньому виступі в Європарламенті.

Артур БЕРДА,
Le Figaro, Франція

ОФІЦІЙНО ЛІДЕРИ БЛИЗЬКІ ЯК НІХТО. АЛЕ ВСЕ НЕ ТАК ПРОСТО. АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ ПОЧИНАЄ ЧЕТВЕРТИЙ І ОСТАННІЙ МАНДАТ КАНЦЛЕРА, А ЇЇ ПОЛІТИЧНІ ПОЗИЦІЇ В НІМЕЧЧИНІ СЛАБКІ ЯК НІКОЛИ. ВСЕ ЦЕ ДАЄ ЕММАНУЕЛЮ МАКРОНУ ПРЕКРАСНУ МОЖЛИВІСТЬ СПРОБУВАТИ ПОВЕРНУТИ СОБІ ЛІДЕРСЬКІ ПОЗИЦІЇ У ФРАНКО-НІМЕЦЬКИХ ВІДНОСИНАХ І ПРОСУНУТИ ФРАНЦІЮ НА ПЕРШІ ПОЗИЦІЇ В ЄВРОПІ

Подивившись трейлери вітчизняного мультфільму «Викрадена принцеса», глядачі завмерли в передчутті. Такого нам ще точно не показували: картинка гідна студії «Дісней», жарти, інтригуюча казка... Залишалося тільки в очікуванні прем'єри з нетерпінням закреслювати дні в календарі. І ось довгоочікувана мить настала...

Люди масово кинулися в кінотеатри й забезпечили «Викраденій принцесі» цілком пристойну виручку за перший вікенд. Та що там говорити, якщо український мультфільм за касовими зборами у перші вихідні перевершив володаря «Оскара» — анімацію «Коко». Це точно перемога! Але так може сказати лише той, хто «Викрадену принцесу» ще не подивився. На жаль, нас вкотре обдурили, підсунувши замість красивої і захоплюючої казки бездушно і примітивну підробку під той самий «Дісней». Але про все по порядку...

Автори мультфільму вирішили не морочитися із фавбулою й перенесли глядача в атмосферу пушкінської казки «Руслан і Людмила».

Отже, Руслан — молодий симпатичний мандрівний актор. Міла — прекрасна і єдина дочка князя. Одного разу вони абсолютно випадково зустрічаються в місті, коли Міла втекла від набридлого батька, який вирішив будь-що видати її заміж. Молоді люди весело проводять час, між ними спалахує іскра. Але в той самий момент принцеса викрадає злий чарівник Чорномор.

Дізнавшись про викрадення, князь оголошує свою волю: мовляв, хто принцесу звільнить, той і стане її закон-

ним чоловіком. Тут же купка женихів-невдах збираються в дорогу.

Сам Руслан відчуває провину за те, що не зміг уберегти Мілу, і також вирушає на її пошуки. Компанію йому складають драматург Нестор, синиця Уна і безіменний хом'як. Ця подорож могла би бути дуже захоплюючою, але не склалося...

«Любов сильніша за магію» — такий офіційний слоган мультфільму. Але, на жаль, у ньому немає ні сили, ні любові, ні магії.

У ЗМІ говорять про те, як добре, що «Викрадена принцеса» в прокаті обійшла «Коко». Але причин тут декілька. По-перше, оскароносний мультфільм пірати злили в Мережу задовго до прем'єри, тож добра частина глядачів

ВКРАДЕНІ НАДІЇ

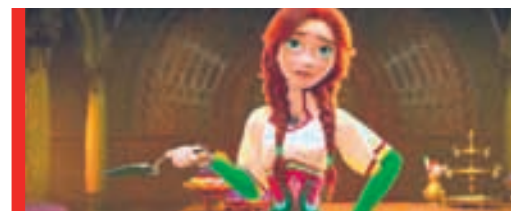
виявилось, що нам просто видали нарізку з усіх кращих моментів. А сам мультфільм дивитися дуже нудно: раз у раз здавалося, що все це вже десь було. Сюжет повністю базується на всіляких шаблонах. Навіть характери головних

рятують навіть «місцеві» жарти про «троещинський ринок» або «одеську трасу». Вони швидко засмучують, ніж потішають...

Американці показали нам величезну кількість прекрасних сентиментальних мультипліка-

анімації ввімкнули фантазію на повну, вигадали свою фавбулу, оригінальних персонажів — може, вони й змогли б зняти щось незвичайне. Адже в такому жанрі немає ніяких, взагалі ніяких обмежень! І тоді ми б пишалися тим, що цей мультфільм зробили саме в Україні. Але якби ж то... Зараз же хочеться, щоб вкрали не принцесу, а сам мультфільм...

Незабаром студія «Анімаград», яка випустила «Викрадену принцесу», представить ще один фільм. Це буде повнометражна анімація «Мавка. Лісова пісня». Трейлер цієї стрічки також зачаровує. Тож знову чекаємо і віримо, що цього разу фільм виправдає наші надії, адже дуже не хочеться розчаровуватися.

«ЛЮБОВ СИЛЬНІША ЗА МАГІЮ» — ТАКИЙ ОФІЦІЙНИЙ СЛОГАН МУЛЬТФІЛЬМУ. АЛЕ, НА ЖАЛЬ, У НЬОМУ НЕМАЄ АНІ СИЛИ, АНІ ЛЮБОВІ, АНІ МАГІЇ

просто заощадили, подивившись анімацію вдома. По-друге (і це найголовніше), ми просто повірили в те, що нам покажуть дійсно щось феєричне. І судячи з тих же трейлерів (тут варто повторитися), так воно і могло би бути. Але

героїв дуже схематичні і однозначні.

А ще в цій анімації багато запозичень. Наприклад, Міла аж надто нагадує принцесу Анну зі знаменитого і культурного для всіх дівчаток планети «Холодного серця». Стрічку не

ційних казок. І набагато краще переглянути у сто перший раз «Шрека» і знову отримати масу задоволення, ніж хоч раз подивитися «Викрадену принцесу» і померти від нудьги.

Насправді дуже шкода, що все так вийшло. Якби творці

«Занурення» в сон

Часом трапляється зустріти справжнє кохання в такий непідходящий час, у таку мить життя, коли воно начебто і не потрібне зовсім. Але в будь-якому випадку почуття, що тільки-но зародилося, дає крила і вселяє надію. Так сталося з героями картини «Занурення».

...Джеймс Мур (Джеймс МакЕвой) — офіцер розвідки — збирається летіти до Сомалі на зустріч зі своїм агентом,

який володіє інформацією про підготовку терактів у Європі. Місія ця дуже важлива і складна, адже на кону життя людей!.. Деніель Фліндерс (Алісія Вікандер) — біолог-математик, що вивчає життя на дні океану. Невдовзі на неї чекає дуже важлива глибоководна експедиція.

Доля зіштовхує цих двох майже передодні від'їзду. Звичайно ж, Джеймс не може відкритися перед своєю новою знайомою. Однак він у неї закохується. Деніель відповідає взаємністю...

Іхній короткий роман — особливий. Почуття зашкалюють, і кожен з них у глибині душі розуміє, що це може бути не тільки початок відносин, але відразу ж і кінець.

І ось настає день, коли головному герою все ж потрібно летіти до Сомалі. Нескладно здогадатися, що там він

потрапить у полон, де над ним всіляко знущатимуться і катуватимуть. У найстрашнішу мить, коли Джеймса охоплює відчай, він говорить: «Я не хочу смерті, Дені... Тільки не тепер і тільки не тут. Я хочу бути поряд із тобою...»

Деніель ж місця собі не знаходить через те, що не може зв'язатися зі своїм коханим. Вона по сто разів перевіряє телефон, чи немає пропущеного дзвінка або повідомлення. Сама набирає Джеймса, але абонент весь час знаходиться поза зоною. Дівчина і гадки не має, що з Джеймсом сталося щось погане. Її мучить думка про те, що в них був лише скороминущий роман. А незабаром її саму чекає ризиковане занурення в таємниці глибини океану...

Це шалено красива, шалено глибока і шалено погано розіграна історія. І справа тут не в акторах — вони не

грали любов, вони прожили все, що відбувається на екрані, по-справжньому. Алісія Вікандер неймовірно переконливо вжилася в образ розумної і серйозної панянки, яка, здається, вперше в житті закохалася. Та ще й, дійсно, в не надто слушний момент. Джеймс МакЕвой не менш прекрасний. Фільм «Занурення» відкрив його зовсім з іншого боку. Якщо згадати останні роботи актора, то йому доводилося втілювати персонажів дуже неординарних, характерних. Тут же він ніби й не грає, а живе...

Але, тим не менше, щось не склалося. Режисер Вім Вендерс не зміг сам здійснити занурення, про яке так хотів зняти фільм. Можливо, причина в тому, що в цій історії намішано дуже багато всього: шпигунські пристрасті, любов, драма, пригоди... Мабуть, йому слід було зосередитися на чомусь певному. У нинішньому ж вигляді картина після перших тридцяти хвилин перегляду буквально занурює глядача в сон...

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР	Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26 Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080	Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14	Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 10 386 прим. Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)	При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.
--	--	---	--	---

